

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐκείνο, ὅπερ νυκθήμεν, ἀναλογιζόμενοι τὰ ὁλόκληρα ὑπακούοντα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν χρεωκοπικῶν σχεδίων, ἅτινα ὡς μόνην καταφυγὴν ἀπεδέξαντο ἐπὶ τέλους πάντα σχεδὸν τὰ ἐν Ἑλλάδι κομμάτια πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἐνασφάλους οἰκονομικοπολιτικῆς καχεξίας, ἢ ἐξεύρεσις δηλαδὴ τρόπου διακανονίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ἀνευ ἀκρωτηριασμοῦ τῶν πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεων τοῦ κράτους, ἀγαθὴ τύχη δὲν φαίνεται ἀδύνατον. — Τῇ τοῦ κ. Σωτηροπούλου κυβερνήσει, ἐπιμελὲς πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἐργαζομένη, διότι ὑπερβολικὰ ἐδεχόμενα τὰ ἐκ τινος ὁδοῦ τῆς Ἐφημερίδος συναχθέντα συμπράγματα περὶ ἐγκαταλείψεως καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηροπούλου τῆς σημαίας τῆς ἐπαρκείας, πρὸς ἡλθεὶν ἐπὶ κούρας διαπραγμῆς ἀγγλὸς οἰκονομολόγος, ὁ κ. Ὁρνστάιν, ἤτοι, κυρίως μὲν τοὺς γὰρ ἄλλους κεφαλαιούχους ἐκπροσωπῶν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ τὰς ἀγορὰς Λονδίνου καὶ Βερολίνου, ὑπέβαλεν αὐτῇ προτάσεις σπουδαιοτάτας, δι' ὧν, ἀκραιῶν τηρουμένων τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κράτους πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ, μηδαμῶς δὲ μῆτε τῶν τῶν τῶν τῶν κεφαλαίου ἐλαττωμένων, μόνον δὲ διὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρεὺς εἰς νόμισμα τοῦ κράτους, τουτέστιν εἰς χαρτονομίσμα, διὰ τῆς διαρρυθμίσεως τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἀσφαλές τῶν βάσεων, εἰς τὰ κεφάλαια αὐτῆς προστιθεμένων, ἔξωθεν τριάρκοντα ἑκατομμυρίων εἰς χρυσόν, ὅπου θὰ ἐβελτίουν τὴν θέσιν τοῦ συναλλάγματος εἰς τοσοῦτον, ὥστε νὰ καθίστα τὸ χαρτονομίσμα ἱκανὸν νὰ διεξάγῃ ἀξιοπρεπῶς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρεὺς, διὰ τῆς ἀποσβέσεως τῶν κυμαινομένων χρεῶν καὶ διὰ τῆς βαθμιαίας ἀρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, γινόμενης οὐχὶ διὰ νέου δανείου, ὡς θεοπίσεται ἐν τῇ νῦν οἰκονομικῇ προγράμματι τοῦ κ. Τρικοῦπη, ἀλλὰ διὰ τῶν βαθμιαίων πλεονασμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπαλλασσόμενον τῶν ἀπὸ τῶν δημοσίων ἔργων ὀπανῶν, ἀνατιθεμένων τούτων εἰς ἐταιρίας ἐπὶ κινδύνῳ αὐτῶν ἀποικειοτικῶν. Θὰ κατορθοῦτο ἢ ἐπὶ πραγματικῶς ἀρτίου προϋπολογισμοῦ διακανόνισις τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας καὶ ἡ ἀσφαλὴς παγίωσις τῆς πίστεως αὐτῆς καὶ ταῦτα ἀνευ ξενικοῦ ἐλέγχου, μόνως δὲ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀναγορευομένης εἰς τὴν ἐποπτεῖαν τῆς ἀνελλιπούς λειτουργίας τοῦ νέου συστήματος. — Τὸ σχέδιον τοῦτο, οὔτε τὰ δικαιώματα τῶν πιστῶν οὔτε τὴν οἰκονομικὴν ὑπόληψιν τῆς χώρας προσβάλλον, μελετᾶται, μετὰ πάσης τῆς ἀπαιτουμένης σοβαρότητος, ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ προσόντα δὲ αὐτοῦ ταῦτα ἐξασφαλίζον ἑαυτῶ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐπιδοκιμασίαν, μὴ ἀποδοκιμαζόμενον δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικοῦπη, ὅστις, ἱκανῶς ἐκτιμήσας τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα πρὸς ἄρσιν τῶν ἐπὶ τῆς συναλλαγῆς δυσχεραίων θὰ παρήγεν ἢ μνησθεῖδα ἐνδοχυσίς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, μόνον πρόσκομμα εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ εὐρίσκει τὸ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Σωτηροπούλου διωμολογημένον δάνειον, εἶνε ἀναμφιβόλως ἄξιον, ὅπως τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Βουλῆς, ἥτις, μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐπανα-

λαμβάνουσα τὰς ἐνοχίας αὐτῆς, πρόκειται νὰ κρίνῃ τὴν τύχην αὐτοῦ, ἢ, ὡς ἐλπίζομεν, ἡ κυβερνήσις καταλήξῃ εἰς ὀριστικὴν συνεννόησιν μετὰ τοῦ κ. Ὁρνστάιν. — Ἀλλ' ἤδη προκύπτει τὸ ζήτημα, ἢ Βουλὴ θὰ βοηθῇ τὴν κυβερνήσιν εἰς τὴν νομοθετικὴν κερῶν τοῦ σχεδίου; Νομίζομεν, ὅτι, ἂν μὴ ἐπράττε τοῦτο, θ' ἀπηνέειτο τὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, ἥτις εἶναι ἡ ἀνευ προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστῶν τοῦ κράτους καὶ διατηρουμένης ἀκεραιότητος τῆς τιμῆς τῆς χώρας ἀνόρθωσις τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς. — Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ κυβερνήσις, παρ' ἣ εἶχον συγκεντρωθῇ πᾶσαι αἱ ἐλπίδες τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τούτου, ἀποκαρτεγήσασα παρὰ προσδοκίαν, κατέλιπεν αὐτὸ ἀτέλές, δυσχερὲς τέραν μάλιστα καταστήσασα τὴν ἐξακολουθήσιν αὐτοῦ διὰ τὴν δεινῶσιν, ἢν ἐπὶ νῦν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀκαίρου λειποταξίας αὐτῆς. Ἀλλ' ἀφοῦ νῦν ὑπάρχει κυβερνήσις νομοθετήσασα τὸ ὑπὸ τῆς προκατόχου ἐγκαταλείφθεν πρόγραμμα τῆς διακανονίσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους ἀνευ ἀκρωτηριασμοῦ τινος τῶν πρὸς τοὺς πιστωτὰς ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἡ δὲ κυβερνήσις αὕτη παρουσιάζει, οὐκέτι ὑποσχέσεις κενάς, ἀλλὰ σύμβασιν ἀσφαλῶς ἐπαγγελλομένην τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τέως ἀποτυχόντος ἔργου, ἢ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς, ἢ ὑπὲρ τοῦτου ἀκριβὲς τοῦ ἔργου συγκροτηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐκλογέων, ὀφείλει τὴν δύναμιν αὐτῆς νὰ ἐνασκήσῃ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ. — Ἀλλ' ἂν καὶ πάλιν, παρὰ τὸ ἐσχάτως κριθὲν τῆς ὥρας, ὁ κομματικὸς ἀνταγωνισμὸς καὶ τὰ πολιτικὰ πάθη καὶ συμφέροντα τῶν κομμάτων ἀποτελέσωσι πρόσκομμα εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς εἰκαρίας, τῆ βασιλείας, ἢ πρὸ πάντων ἔχει ἀνατεθειμένης τῆς ἐλπίδας αὐτοῦ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς καὶ ἡς κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις τὴν δραστηριότητα πρὸς σωτηρίαν τοῦ τόπου ἐνέργειαν προτίθεται νὰ αἰτησθῇ, ἥτις δὲ πάντως διὰ τοῦ ἐναρκτηρίου τοῦ κοινοβουλίου λόγου θὰ συστήσῃ σοβαρῶς καὶ συντελῶς τοῖς ἀντιπροσώποις τοῦ ἔθνους τὴν συνετομία τὴν πολιτικὴν, ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον νὰ ἐξυμνερωσὶν τὰ κωλύματα ταῦτα, παρακροῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ τὴν Βουλὴν, καταλλήλως ἐκδηλοῦσα τὴν γνώμην αὐτῆς περὶ τῆς κυβερνήσεως, ἢν νομίζει ἀρμοδιωτάτην εἰς ἀπόσπασιν τῆς χώρας ἀπὸ τοῦ βαράθρου, πρὸς ὃ φέρεται, καὶ τὴν ὅτιαν οἱ ἐκλογεῖς θὰ περιέβαλλον διὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῶν ἀπορροῦσης ἀνάγκης δυνάμεως, καὶ ταχίστην ὀρίζουσα τὴν συγκρότησιν καὶ σύγκλησιν τοῦ νέου κοινοβουλίου.

* Ἄν τὰ ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος Φραγκοῦρη δημοσιευθέντα περὶ συνεντεύξεως ἀντιπροσώπου αὐτῆς μετὰ τοῦ βουλευτοῦ πρώτουπουργοῦ ἔχωνται ἀληθεῖα, ἂν αἱ τῇ κ. Σταμπούλῳ ἀποδιδόμεναι δηλώσεις σχετικῶς πρὸς τὰ μετ' ἐπιτάσεως αὐτῆς κατ' αὐτὰς θυλλισθέντα περὶ δυσχερείας τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ ἀνταποκρινόμεναι πιστῶς πρὸς ὅσα οὗτος εἶπε τῇ συνεντεύξει αὐτῇ, νομίζομεν, ὅτι παρὰ πάσας τὰς ἐκ Σοφίας τηλεγραφηθείσας περὶ τῆς δυσχερείας ταύτης ἡμιπίδημους διαφύσεις, καὶ παρὰ πᾶσαν δὲ τὴν ἐν αὐταῖς ταῖς δηλώσεσιν ἐκδηλουμένην τάσιν πρὸς

διάψευδιν αὐτῶν, τὰ θρυλλήματα ταῦτα δὲν εἶνε ἀνυπόστατα· τὸνναντίον φαίνονται τελεσιγέστατοι· γοῦμενα ὑπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ τοῦ βουλευτοῦ πρῶτον υποπτοῦντο. — Ο ἱερίος Σταμπούλωφ ἀντιπρόεδρος τῆς ὑπαρχῆς πάσης διαφωτιστικῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ πρίγκιπος, μετὰ τινος ἀτελὸς ἀποκρυπτομένης δυσθεμίας ἀρκεῖται λέγων περίπου ὅτι ἄγνοεῖ εἰ πράγματι ὁ πρίγκιψ φοβινάνδος ἐκφράζεται δυσμενὲς περὶ αὐτοῦ· καὶ ἂν ὅμως ὑπάρχει τοιαύτη τις δυσθεμεία τοῦ πρίγκιπος πρὸς αὐτόν, οὐδὲν μέλει αὐτῷ, οὐδέποτε διὰ κολλησίας ἐπιδιώξαντι εὐνοίαν, οὐδὲ τὴν ἢν κατέχει σήμερον θέσιν ὑπουργοῦ θεωροῦντι ἀνώτερον τῆς τοῦ πρώτου ἀνθυγερόνος, ἢν ἐπὶ ἔτος κατέχεν· ἄλλως τε καὶ Σοβράνις ἀπόκειται ν' ἀποφάνθῃ περὶ αὐτοῦ· αὐτὸς εὐαγέστως θά ἰδιώτευσεν· ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ χώρα ἀνέχεται αὐτόν, θά ἐξακολουθῇ ἐπιδιώκων τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου, ὃ ἐπεχείρησεν, ἀρξάμενος διὰ τῆς χορηγήσεως αὐτῇ ἡγεμονίας. — Ἐν τούτοις — σημειώτέα δὲ ἡ ἀντιφασίς πρὸς τὰ πρότερον εἰρημένα — ὁ κ. Σταμπούλωφ προσέθετο ὅτι εἶναι ἔτοιμος ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ἀρχῆς εὐθὺς ὡς κηρύξῃ ὅτι ἀποδέδε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ πρίγκιπος. — Τοιαῦτα ἡ πιστὴ ἔννοια τῶν ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος τῆς φράσεως ὅτι ἡ ἀναγραφόμενων δηλώσεων τοῦ βουλευτοῦ πρῶτον υποπτοῦντο· ἀνὰ γὰρ σχολίων, ὅπως ἐξ αὐτῆς ἔννοισεν τις ὅτι ὁ κ. Σταμπούλωφ ἤρξατο καὶ αὐτὸς διαβλέπων ἐν τῷ ἀποσπᾷ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ὀρίζοντος νέφει προαγγέλλονταί ἐπικειμένον θύελλαν.

Ἐν τῇ δυσμικῇ Εὐρώπῃ κρατεῖ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Τουλῶν καὶ Παρισίοις γαλλικῶν ὑπὲρ τοῦ ρωσικοῦ στόλου ἑορτῶν, παραλλήλως διεξαγομένων πρὸς τὴν ἐν Τάραντι γινομένην τῇ ἀγγλικῇ μοίρᾳ ὑποδοχὴν. — Ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον ἡ ψυχρότης, ἥτις ἐπιστρεφεί τῇ ἐν Τάραντι ὑποδοχῇ, ψυχρότης, πηγάζουσα ὡς πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ναύαρχου Σεύμουρ ἐκφρασθεῖσης ἐπιθυμίας πρὸς ἀποφυγὴν πανηγυρικῶν ἑορτῶν, ἐπιδρᾷ δι' ἀντιπαροβολῆς ἐπὶ τῆς ἐκτίμησης τῆς δεξιότητος, ἥς οἱ ρῶσοι ναυῶνται ἀπολαύουσιν ἐν Γαλλίᾳ· τὸ ἀναντίρροπον ὅμως εἶναι ὅτι οὐδέποτε ἔθνος ἐξεδίωκε τὴν πρὸς ἄλλο ἔθνος ἀγάπην αὐτοῦ ὑπὸ τὸ κράτος τοσοῦτον ἐνθουσιασμοῦ, οἷος ὁ ὑπὸ τῶν Γάλλων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκδηλούμενος ἐν τῇ ὑποδοχῇ τῆς ρωσικῆς σημαίας καὶ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες τῶν ρωσικῶν σημαίων ἐπιβαίνουσι. — Καὶ ὁ ἀπερίγραπτος ὄντως ἐνθουσιασμός οὗτος ἔχει τὸδε τὸ μάλιστα ἀξιοσημειώτον διπλοῦν χαρακτηριστικόν, πρῶτον ὅτι εἶναι ὁμόθυμος, πανταχοῦ τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐκδηλούμενος καὶ εἰς ἐνθερμότητάς τῶν ἀπείρων ἀντιπροσωπευτικῶν ἐπιτροπειῶν προσφωνήσεις καὶ ποικίλα δῶρα μεταφραζόμενος, εἴτα δὲ ὅτι παρὰ πᾶσαν τὴν ὁρίην τῆς ἐκδηλώσεως αὐτοῦ οὐδαμοῦ ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς πολιτικῆς φρονήσεως, οὐδ' ἐκτρέπεται εἰς σωβινιστικὴν κατὰλησιν, ἥτις ἰδύνατο νὰ ἐντρίψῃ κηλιδά τινα εἰς τὴν λαμπρὰν καὶ ἀξιοσημειώμενον ταύτην σελίδαν τῆς συγχρόνου πολιτικῆς ἱστορίας. — Τὸ ὁμόθυμον τοῦτο, ἐρειδόμενον μὲν κατὰ μέρος ἐπὶ τῆς κοινότητος τῶν ρωσικῶν καὶ γαλλικῶν συμφορῶντων, ἐπαρκὲς πλέον κατανοηθείσης ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν,

κυρίως ὅμως ὀφειλόμενον εἰς γενικὸν αἶσθημα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ κράτος· ἐκείναι καὶ τὸ ἔθνος, ἅτινα πρὸ διετίας εὐγενὲς χεῖρα φιλικῶν ἱερῶν πρὸς τὴν ὑπὸ σταδῶν τῶν ἀλλῶν μεγάλων νεύρωσιν ἔδωκεν. Δυνάμειν πρὸς ἐκτίμησην μὴ μόνον ἐγγράφει Ζεῖμαρην· Παλιὰ καὶ καιρὸν δεινύοντος ἐκσετώσεως τῶν ὀφειλῶν μεγάλων κρατῶν· οὐδέ τις οὐδὲς ἀπολόγου ἢ μόνον τῶν πολιτικῶν ὑπαλογοῦντων τῶν ὀρχόντων καὶ κυβερνητῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπόρροισιν τῶν ἐκμοιβαίων τῶν δύο λαῶν αἰσθημάτων· ἀποτελεῖ τὸ ἀσφαλίστατον ἐγγύημα τῆς σταθερότητος τοῦ ρωσογαλλικοῦ συνδέσμου, ἐγγύημα ὅπερ οὐδαμῶς χαρᾶντιφίξει τοὺς κυβερτίνους δεσμοφύλακας· οἵτινες συνάπτουσιν πρὸς ἄλληλα τὰ κράτη τῆς Τριπλῆς. — Ὡς πρὸς τὴν νηφαλιότητα δὲ καὶ μετριοπάθειαν, ἥτις κρατεῖ ἐν τῇ ἐκδηλώσει τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος αἰσθηματος, διὰ ταύτης ἀγαθῇ τύχῃ αἱ τῆς Τουλῶνος καὶ τῶν Παρισίων γαλλορρωσικαὶ ἑορταὶ διατηροῦσιν ἀγνὸν τὸν εἰρηνικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως ἐκτελοῦσι πληροῦστα τὸν κύριον αὐτῶν σκοπὸν, ὅς τὴν ἀναμφιδόλως κατὰλλήλως τις ἀπάντησις πρὸς τινὰς ἄναν ὑπερβολικὰς καὶ τοῦτ' αὐτὸ προκλητικὰς μεγαληγορίας, ἀπουσθεῖσας πρὸ τινος ἐν Μέτῃ. — Πρὸς τὰς προκλητικὰς ἐκείνας μεγαληγορίας ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία ἀπαντᾷ σήμερον διὰ τῆς ἐπιστημοσύνης ἐκδηλώσεως τῆς παγίσεως τῆς ἐν εἰρήνῃ συναδεσφώσεως αὐτῶν. — ὅτι δὲ ὑψίσταται πραγματικῇ τῶν δύο μεγάλων Δυνάμεων διμαρχία πρὸς τοὺς ἄλλοις πλέον ἢ ἐπαρκὲς ἐπιστάθην ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν ναύαρχον Ἀδελλαν προσφωνήσεως τοῦ γάλλου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ — ἀλλὰ ταυτοχρόνως δὲν παραλείπουσι νὰ δηλώσωσιν ὅτι εἰ ποτε αἱ προκλήσεις αὐταὶ αἰσθητότεραι ἐγίνοντο πρὸς τὸ ἕτερον τῶν συνηδεσφωμένων ἐθνῶν, ἀμφοτέρω τὰ κράτη ὡς μία ἀδίαφετος δύναμις, θ' ἀπεκρίνοντο καὶ ἐνεργῶς πρὸς τὴν προκλήσιν. — Καὶ ἐκ τῆς ἀπόψεως λοιπὸν ταύτης τὰ ἐν Γαλλίᾳ νῦν ὑπὲρ τῶν Ρώσων τελούμενα ἀποτελοῦσιν ἐγγύημα εἰρήνης, ἅτε ἀνακόποντα τὰς πόλμας τῶν θρασυτέρων καὶ εἰς σύνθεσιν ἄγοντα καὶ ἄλλους μὲν, μάλιστα δὲ τοὺς παρὰ τὸν Τίβεριον, οἵτινες ἐξακολουθοῦσι θοοῖα ἀναμείλνοντες.

Κατὰ τὰς ἐκ Τάραντος τελευταίας τηλεγραφικὰς ἐιδήσεις ἐξακολουθεῖ αὐτόθι ὄχρα καὶ ἀνυχὸς καὶ μικρογραφικὴ ἡ ἀναπαράστασις τῶν ἐν Τουλῶν γινομένων. Καὶ αὐτόθι προσφωνήσεις ἀνταλλάσσονται καὶ ἐπιτροπαὶ τῷ ναύαρχῳ Σεύμουρ προσέρχονται καὶ δῶρα αὐτῷ προσφέρονται, ἀλλὰ πάντα ταῦτα μετὰ τοσαύτης τυπικότητος γίνονται, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ παραβολὴ πρὸς τὴν ἐν Τουλῶν καὶ Παρισίοις τελούμενα θά ἦτο ἀσέγγνωστος. — Καὶ ὅμως αὕτη εἶναι ἡ πρὸς τὴν Τουλῶν ἀντιδιαδήλωσις, εἰς ἣν οἱ ἐν Ρώμῃ τύποις τε καὶ κυβερνήσεις, πᾶσαν κατεβαλὸν προσπάθειαν ὅπως μεταβάλωσι τὸν εἰς τὰς ἰταλικὰς θαλάσσας καταπλυντῆς ἀγγλικῆς μοίρας. — Καὶ ἀληθὲς μὲν ὅτι οὐδεὶς ἐπίστευσεν ὅτι οἱ παρὰ τὸν Τίβεριον θά κατάρθουν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι πολιτικῶς τὴν ἐπισκεψὶν ταύτην, πρεσβυτικὴν ἄλλως τε, τοῦ ναύαρχου Σεύμουρ, δι' εὐχλότου μὲν διγῆς τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, ὡς ἐγκαίρως παρετηρησαμεν, ἀποκριθέντος πρὸς πάσας τὰς ἐπὶ τῆς προσορμίδεως ταύτης ἐρεισθείσας ὀνειροπολίας, καὶ τῶν ἡμερῶν.

σίῳ νῶν δέ, ὅτε προσφάτως τὸ ἡμιπέδημον ὄργανον τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ μερίδος ἠναγκάσθη νὰ λύσῃ τὴν σιωπὴν, λύπην μόνον ἐκφρασάντων ἐπὶ τῇ ὅτι «ὁ ναύαρχος Σεϋμούρ δὲν ἀπέφυγε τὴν σύμπτωσιν τῆς εἰς Τάραντ ἐπισκέψεως αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐορτὰς τῆς Τουλῶνος» καὶ παραμυθουμένων διὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι τὴν ἐπισκεψὴν αὐτοῦ ὁ ναύαρχος «θὰ περιορίσῃ ἐν Κατάνη καὶ Τάραντι, ἀπέχων νὰ πλεύσῃ μετὰ Σπेतσίας, ἐνθα θὰ ἐπειρῶντο νὰ παρὰσχῶσιν εἰς τὴν παρουσίαν αὐτοῦ δυνάμειαν, ἣν αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ», ὅπερ ἀποτελεῖ σαφεστάτην τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως δὴλωσιν, ὡς ἰσὺν ἀράχνης διαλύσαντα πάντα τὰ ἰταλικά ὄνειρα, πάντοτε ὅμως ἡδύνατό τις νὰ φοβῆται μὴ παρὰ τῇ ἰταλικῇ λαῷ τὸ πρᾶγμα ἡρμηνεύετο ὑπὸ ἔννοιαν εὐνοϊκὴν τῇ συμμαχικῇ τῆς κυβερνήσεως πολιτικῇ, ἀνζωπρότερόν τινα χαρακτῆρα προσελάμβανεν ἢ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὑποδοχῇ. — Νῦν οὐδὲ τοῦτο τὸ μέτριον ἀγαθὸν ἡδυνήθησαν νὰ καρπωθῶσιν οἱ ἐν Ρώμῃ θιασῶται τῆς πολιτικῆς ταύτης, τοῦ μὲν ἁγγλοῦ ναυάρχου ἐγκαίρως ἐκφράσαντος τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀποφυγῆς πάσης πανηγυρικῆς ὑποδοχῆς, τῆς δὲ ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἐπαρκῶς ἐπὶ τέλους κατανοήσαντος ὅτι ὁ γηραιὸς ἡγέτης τῶν ἁγγλῶν φιλελευθέρων δὲν θὰ ἐπέτρεπεν αὐτῇ τῇ εἰς τὰς ἰταλικὰς θαλάσσας κατάπλῃ τοῦ ναυάρχου Σεϋμούρ, ὡς ἀνωτάτου διοικητοῦ τῆς μοίρας τῆς Μεσογείου δυναμένου νὰ διαθέσῃ κατὰ τὰς δοκούσας αὐτῷ ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τὰ τοῦ δρομολογίου τῶν ὑπ' αὐτὸν σκαφῶν, νὰ δώσῃ τὴν σημασίαν προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν. — Ἐν τούτοις οὐδὲ ἡ ἀποτυχία αὕτη ἐμετρίασε τὴν εἰς τὴν συμμαχικὴν πολιτικὴν ἀφοσίωσιν τοῦ κ. Γιοζιττι. Τούναντίον ὁ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενος ἐν Δρονέρφ πολιτικὸς λόγος αὐτοῦ, ἀπαγγελλόμενος τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ, ἔδειξεν αὐτόν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Γκρόσσε παρεχομένην ἡμῖν περίληψιν, ἐμμένοντα εἰς σταθερῶς ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν συμμαχιῶν ἐρειδομένη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ αὐτοῦ δὲν κωλύει τὴν διακανόνισιν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ζητημάτων. — Ἰδωμεν ποῦ θ' ἀγάγῃ τὴν δύστηνον χερσόνησον ἡ ἐθελοκακία αὕτη τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἀνδρῶν.

Γινώσκοντες ὅτι πρὸς ταῖς ἄλλαις βαρεῖαις ἐσωτερικαῖς δυσχερεσίαις τοῦ δυαδικοῦ κράτους, ταῖς ἀπὸ τοῦ φυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ τῶν συγκρουομένων συμφερόντων καὶ ἀπαιτήσεων τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοδιαφόρων ἐθνῶν πηγαζούσαις, ὠργανώθη ἀπὸ τινος κινήμα ἰκανῶς γενικοῦ χαρακτῆρος, τὸ ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς καθολικῆς ψήφοφορίας, ὑπὲρ οὗ ἐπανειλημμένα πολυάνθρωπα ἐν ταῖς κεντρικωτάταις καὶ ἀριστοκρατικωτάταις γλατείαις τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης συλλαλητήρια συνεκροτήθησαν, ὅπερ δὲ ἡδύνατο ν' ἀποτελέσῃ τοῖς ριζοσπαστικοῖς τῆς χώρας στοιχείοις γόνιμον πρὸς ἐκμετάλλευσιν πεδίων. — Τὸ ζήτημα λοιπὸν τοῦτο κατ' αὐτὰς εἰσῆλθεν εἰς νέαν καὶ σπουδαίαν φάσιν. Ὁ κόμης Ταάφε, ἀναγνωρίζων τὸ εὐλογον τῆς ἀπαιτήσεως, θέλων δὲ καὶ νὰ κωλύσῃ τὸ ζήτημα τοῦ ν' ἀποβῇ πηγὴ ἐνισχύσεως τοῦ ἀγῶνος τῶν ριζοσπαστικῶν στοιχείων, ἔγνω νὰ υἱοθετήσῃ αὐτὸ καὶ νὰ πα-

ράσῃ οἰκοθεν ὅ τι ἴσως μετὰ μικρὸν ἢ κυβερνήσεως καὶ ἀκουσά θὰ ἠναγκάζετο νὰ παραχωρήσῃ. — Οὕτως, ἅμα ἐπαναληφθεῖσάντων τῶν ἐργασιῶν τοῦ αὐστριακοῦ κοινοβουλίου, ὑπέβαλε νομοσχέδιον, σπουδαιότατα εὐρύνον τὸν κύκλον τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος, ἅτε ἐν τοῖς ἐκλογεῦσι πρὸς τοῖς ἤδη κεκτημένοις τὸ δικαίωμα τοῦτο περιλαμβάνον πάντας τοὺς διανύσαντας τὴν πρωτοβάθμιον παιδευσὴν ἢ τοὺς εἰς ἰσοβαθμίους ἐξετάσεις ὑποβληθέντας καὶ ἀξιώθεντας ἀπολυτηρίου προκαταρκτικῆς σχολῆς, πάντας τοὺς ἐν διαθεσιμότητι καὶ τοὺς μήπω συμπληρώσαντας τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἀξιωματικούς, πάντας τοὺς τετιμημένους διὰ μεταλλίου εὐδοκίμου ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίας, πάντας τοὺς δυναμένους ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι καὶ νὰ ἐπιτελῶσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς πολιτῶν κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ κράτους διαγορευόμενα καὶ τέλος πάντας τοὺς κατόχους μιᾶς τῶν ἐν τῷ κράτει λαλοῦμένων γλωσσῶν καὶ διατρίβοντας ἐπὶ ἐξάμηνον ἐν τῷ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν τόπῳ τῆς διαμονῆς αὐτῶν. — Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη, ἀπροσπῶς ὅλως ἐξακοντισθεῖσα, ἐλάχιστα δέ, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἀπέχουσα τῆς καθολικῆς ψήφοφορίας, διότι ὀλίγιστοι ἔσονται οἱ ὅλως ἀγράμματοι, τῆς πρωτοβαθμίου ἐκπαιδεύσεως οὐδὲς ὑποχρεωτικῆς ἐν Αὐστρίᾳ, διηγειρεν ἐναντίον αὐτῆς τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα πάντοτε ὅμως διὰ τῆς εἰς τὸ κοινοβούλιον ὑποβολῆς αὐτῆς εἰσάγει τὸ ζήτημα εἰς νέαν περιόδον, ἥτις δὲν δύναται ἀλλ' ἢ θάπτον ἢ βράδιον νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου τούτου τῶν φιλελευθέρων. — Κινδυνεύει μὲν τὸ κοινοβουλευτικὸν γόντρον τοῦ κόμης Ταάφε, τὴν ἐνδεχομένην ὅμως ἦταν αὐτοῦ ἐν τῇ παρόντι κοινοβουλίᾳ δύναται νὰ δεχθῇ νίκην ἐν τῷ προσχεῖ.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Δόξα τῆς Γαλλίας τῶν ἐσχῶν, ὁ μελοποιὸς τοῦ ἐν ἀπάσῃ τῇ ὑψηλῇ γνωστοῦ γεγονότος *Faust* Charles Gounod ἐξελίπεν ἄρτι θανὼν ἐν Παρίσις. Ἐπιφυλασσόμενοι ἵνα ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει παράσχωμεν πλήρη βιογραφίαν, σημειοῦμεθα ὅτι οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παρίσις τῇ 5)17 ἰουνίου 1818 καὶ ὅτι ὡς κράτιστα τῶν μελοποιημάτων αὐτοῦ λογίζονται ἡ *Mireille* καὶ ὁ *Faust*, ὃς τῶν ἐπῶν ἐν προτέροις φύλλοις τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐδημοσιεύθη ὡραία μετάφρασις μετὰ προλεγομένων περὶ τοῦ ἔργου.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσε καὶ ἕτερος τῶν μέγα δρασάντων καὶ ἱστορικῶν ἀνδρῶν ὁ στρατάρχης Μὰκ-Μαῶν, πρῶτος πρόεδρος τῆς ἐνστάσεως Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

— Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Χρηστάκης ἐφέντης Ζωγράφος δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀξιότιμον κ. Δ. Μαλιαδῆν ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ αὐτῷ τε καὶ τοῖς λοιποῖς κοσμητορσιν ἐπὶ τῇ ἀντιπροσωπεῖα κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζωγραφείου γυμνασίου.

— Διὰ λίαν φιλόφρονος ἐπίσης ἐπιστολῆς ὁ ἐξοχος γλωσσολόγος Dr MaxMüller ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ τῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους.